

De Ster

De Mormoonsche pioniers met hun huifkarren
»Wij zullen een plaats vinden, welke God voor ons bereid heeft«

(Zie blz. 221)

---

15 Juli 1939

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

44e Jaargang

No. 14

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

FRANKLIN J. MURDOCK
Redacteur

J. ROBERT KEST
Assistent

JOHANNA A. RIET
Assistente

INHOUD

HET ONDOORDRINGBARE SCHILD	door Oud. Nephi Jensen	215
DE WILDERNIS ZAL BLOEIEN . . .	door R. W. Hansen en J. Limburg	218
VAN DE REDACTIE:		
DE UTAH-PIONIERS.	door Oud. Richard R. Lyman	220
DE LEIDENDE STRAAL.	door George A. Muir	222
„GOOD-WILL” UITVOERINGEN DER ZENDELINGEN.		224
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING		227
BIJ DE VOORPAGINA.		221

CUNARD WHITE STAR

Expresdienst naar

AMERIKA

Grootste Passagiers-stoomschepen

Wekelijks meerdere afvaarten

Vraagt inlichtingen en passagietarieven bij de

ANGLO - CONTINENTALE TRANSPORT MIJ.

Meent 83 — Rotterdam

Telefoon 51189

WIJ LEVEREN ALLE SOORTEN DRUKWERK

- VERLOVINGSKAARTJES
- HUWELIJSBRIEVEN
- GEBOORTEKAARTJES
- ROUWKAARTEN enz. enz.

Vraagt monsters en
PRIJSOPGAAF

N.V. Drukkerij »Laboremus«

Langebrug 107, Leiden

Telefoon 950 — Giro 79376

HET ONDOORDRINGBARE SCHILD

door Oud. NEPHI JENSEN

OP 10 DECEMBER 1919 gaf Dr. Fred Winslow Adams van Brooklyn, New York, een opmerkenswaardige toespraak. Hij koos als onderwerp: „De grootste beveiliging tegen verzoeking”. Ten einde voor deze toespraak door en door voorbereid te zijn, interviewde hij per brief een aantal vooraanstaande mannen aangaande dit onderwerp.

Oud. Nephi Jensen

Hij vroeg een elk dezer mannen, wat zij de grootste beveiliging tegen verzoeking vonden. De antwoorden waren: Wil, de wil tot weerstand, hooge doeleinden, gezonde belangstelling voor goede dingen en kennis.

Deze antwoorden vormen een interessant aantal ideeën op de voorname vraag van moreelen weerstand. Deze antwoorden zijn van beteekenis door het verschil van gedachten, welke daartoe hebben bijgedragen. Wij hebben hier het inzicht van een vooraanstaand letterkundige, een bekend philantroop, een groot industrieel, een vermaard filosoof en een zeer bekenden journalist in een zeer belangrijke zaak aangaande een juist leven.

Het zou een interessante studie zijn in het geheim van moreele zelfbeheersching, wanneer

naar een slagwoord uit deze antwoorden werd gezocht. Bestaat er zulke een slagwoord? Is er een hoofdwoord, waarin al deze schoone woorden kunnen worden vervat?

Irving Bacheller zegt, dat de wil de grootste beveiliging tegen verzoeking is. Zijn conclusie is gebaseerd op de algemeene idee, dat de wil de hoofdeigenschap van het zelf-zijn is. Doch indien wij over de zaak nadenken, zullen wij ontdekken, dat er iets is, dat den wil beheerscht. Ik kan niet zeggen „ik wil”, tenzij ik kan zeggen „ik kan”. Dat is zeker. Bovendien zal ik, wanneer ik moreel juist sta, niet zeggen „ik wil”, tenzij ik kan zeggen „ik behoort”. En ik kan niet zeggen „ik behoort”, tenzij ik kan zeggen „ik geloof, dat ik behoort”. Daarom staat achter den wil toch het geloof, dat wij kunnen en dienen te doen, wat wij willen doen. Dat is geloof. Het is geloof, hetwelk den wil tot handelen, durven en slagen drijft. Het is geloof, dat de ingevingen en verlangens van het hart beheerscht, en de ziel tegen haar doodsvijanden beveiligt.

Oscar Strauss' „de wil tot weerstand” is terug te voeren tot dit eenvoudige woord „geloof”. Waarom weerstaat u verzoeking? U wordt verleid een onwaarheid te vertellen. Waarom weerstaat u dit? Omdat u onweerstaanbaar gelooft, dat waarheid een der bestaande werkelijkheden is en dat het laag en onedel is, de waarheid te ontwijden. U wordt verzocht om oneerlijk te zijn. Waarom weerstaat u dit? Omdat de ziel

wordt beheerscht door de onwankelbare overtuiging, dat eer beter is dan goud; en dat onkrekbaarheid meer waard is dan alle rijkdommen der aarde. U wordt er toe verleid, een onreine gedachte te koesteren. Waarom deinst u terug voor den doodsverleider? Omdat u in het binnenste van uw hart gelooft, dat reinheid van leven de eenige edelheid is en het eenige paspoort tot het heiligdom van de Goden. U wordt er toe verleid, haatdragend te zijn. Waarom schuwt u verleiding tot wraak? Omdat uw ziel is gegrepen door het heilig geloof, dat God liefde is; en dat het eenige belangrijke einddoel is om gelijk Hem te worden. Geloof in het ware, het reine en het edele is de steunende kracht en macht in den wil, welke der zonde doodsverleiding weerstaat.

De Indiaansche filosoof Tagore komt tot de slotsom dat „een gezonde belangstelling voor goede dingen” het sterkste schild der ziel is. Ongetwijfeld is een blijvende belangstelling voor dingen, die de moeite waard zijn, een waardevolle moreele weerhouding. Doch wat is het, dat ons deze levende belangstelling in hooge dingen geeft? U stelt er belang in, de heiligheid van uw lichaam te bewaren, omdat u gelooft, dat een gezond, rein lichaam de grondslag is van alle waardevolle bezittingen. U hebt er belang bij, de onkrekbaarheid uwer ziel te beschermen, omdat u gelooft, dat een rein, onbelemmerd intellect absoluut noodzakelijk is voor de hoogste veredeling. U stelt er belang in, uw onvergankelijke ziel onbezoedeld te laten, omdat u gelooft, dat de menschelijke per-

soonlijkheid het hoogste en verhevenste in de wereld is. Het is geloof in „goede dingen”, hetwelk ons die „belangstelling voor goede dingen” geeft en waardoor wij worden gewapend met sterkte en moed om de kwade dingen te weerstaan.

Zelfs „kennis” is niet zoo betrouwbaar als geloof ter beveiliging tegen de aanvallen der zonde op de heiligheid der ziel. Kennis zal de verleider op een afstand houden, wanneer het verstand waakzaam is voor de aanvallen van het kwade. Een bekende worstelaar, die in zijn jeugd de feiten had geleerd aangaande de verwoestende kracht van nicotine, werd een slachtoffer van het kruid. Op zekeren dag zag een vriend met hooge idealen, dat de worstelaar van het rooken een afgod had gemaakt en zeer scherp wees hij den bekenden athleet op de nadeelige gevolgen van het gebruik van tabak. De worstelaar werd direct ernstig. Een oogenblik riep hij in gedachten terug, wat hij aangaande den verwoestenden invloed van nicotine had geleerd. Hij wierp zijn sigaret weg. Doch na een uur zag men hem weer rooken.

Deze athleet had slechts doode kennis van den verslavenden invloed van de sigaret. Deze kennis beheerschte slechts zijn gedrag voor het oogenblik, dat ze actief in zijn gedachten aanwezig was.

Geheel in tegenstelling met dit voorval in het leven van dezen athleet is de geschiedenis van een jongen man, die door een sterker heerschende macht van het rooken werd weerhouden. Enkele jaren geleden kwam er in het zendings-

huis van een der zendingen van de Heiligen der laatste dagen een flinke, frissche jongeman aan, die was uitgezonden om zendingswerk te doen. Het was de gewoonte van den zendingspresident, om de nieuw aangekomenen in het veld nogal onderzoekend te ondervragen naar hun oude gewoonten en handelingen. Nadat hij den jongeman een poosje ondervraagd had, vroeg hij hem op den man af: „Hebt u ooit geroekt?”

„Ik heb nog nimmer tabak geproefd”, was het onmiddellijke eerlijke antwoord van den jongen.

Wat was zijn schild geweest tegen het bekendste en alomgebruikte kwaad onzer tijden? Geen kennis. Hij had nimmer een studie gemaakt van de verwoestende, zenuwsloopende en bedwelmende invloeden van nicotine. Doch aan zijn moeders knie, in de Zondagsschool, en vanaf de preekstoel was hem de eenvoudige waarheid geleerd, dat God heeft gezegd: „Tabak is niet goed voor den mensch”. Deze treffende goddelijke woorden waren op de tafelen van zijn hart geschreven door het vuur van een levend geloof. Dit geloof was het ondoordringbare schild van zijn ziel.

Geloof is meer dan kennis. Het is kennis plus. Het is kennis in der daad. Het is een waakzame, actieve houding ten opzichte van goed en kwaad, welke de ziel vervult met kracht, om iedere verzoeking te weerstaan.

De geschiedenis omtrent den weerstand van Jozef tegen de slechte verleidingen van Potifar's vrouw is een der inspireerendste voorbeelden van moreele onkreuk-

baarheid in de geschiedenis van het menschedom. Geen mensch werd ooit pijnlijker verzocht. En toch was zijn antwoord op het slechte voorstel van de vrouw een positieve verklaring van zijn getrouwheid aan de beginselen en den wil God: „Hoe kan ik deze goddeloosheid begaan en tegen God zondigen?” Daar is de eeuwige cirkel van deugd in deze woorden. Ze kwamen uit de diepte eener ziel, welke even waar was als waarheid zelf. Jozef's weerstand tegen deze goddeloosheid is een onomstootelijk monument voor de majesteit en schoonheid van een reinen geest en een rein hart.

Achter deze moedige weigering om tot moreele degradatie over te gaan, was de overheerschende overtuiging van de eeuwigdurende heiligheid van persoonlijke eer; en een onsterfelijk geloof in de waarheid van de goddelijke wet. Dit geloof was de ziel van Jozef's moreele kracht. Zijn gedachten en gedrag werden beheerscht door het allesbeheerschende geloof, hetwelk de onkreukbaarheid der ziel ten opzichte van waarheid is.

Geloof in God is de ontwaakte kracht van ons goddelijk zoonchap. Dit bewustzijn van de goddelijkheid binnenin ons geeft onzen zielen een heiligheid, welke wij niet durven te ontwijden. De vaste overtuiging, dat onze geesten behooren tot de familie der Goden, geeft ons de veredelende en leidende gedachte, dat al onze daden onze ziel verwoesten of opbouwen, welke de gelegenheid heeft in de tegenwoordigheid van God terug te keeren. Zielen, door zulk een

(Zie vervolg blz. 225)

De wildernis zal bloeien (Jesaja 35)

door Robert W. Hansen - John Limburg

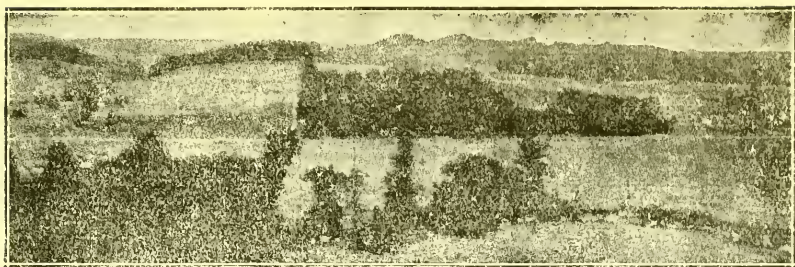
Het was de laatste dag van Juni in het jaar 1847, toen twee stoere pioniers stonden in de schaduw van een stijl overhangend ravijn aan de oevers van de Green River, druk met elkander pratend. De eene scheen opdringerig in zijn bewegingen, ofschoon ten volle de ideeën en beweringen van den ouderen respecteerend. Beide mannen hadden schijnbaar een lange reis gemaakt — de een van het oosten en de ander van het westen. Samuel Brannan, de jongste van de twee, was een man met buitengewone bekwaamheid. Hij was door de Kerk uitgezonden om een gezelschap immigrerende heiligen van New York naar Californië te leiden over Kaap Horn. Bij zijn aankomst in San Francisco koos hij zich, aangezien hij zich voelde aangetrokken tot den half-tropischen staat, twee van zijn getrouwste vrienden uit en ging dapper door diepe sneeuw en slecht begaanbare wegen, ten einde Brigham Young er toe te brengen, zijn gezelschap zich in Californië te laten vestigen in plaats van op de dorre woestijnen van het Rotsgebergte. Op 30 Juni 1847 kwam hij aan bij de pioniers — 148 in getal, aan de Green River. Ze hadden moeite met de sterk wassende rivier, want in dien tijd van het jaar waren de rivieren gezwollen en vol gevaarlijk puin.

Ontmoedig en vermoeid als zij waren, bekoorde Brannan's

opwekkende beschrijving van de mooie heuvelen en valleien van het land aan de kust hen zeer. Geestdriftig vertelde Brannan hun van de vruchtbare vlakten en landen, beschermd en warm gehouden door de hooge bergen aan het oosten en mild gehouden door den grooten blauwen oceaan ter westen. Ook talmde hij niet te gewagen van de rijke mineralen en de andere natuurlijke bronnen en de groote hoeveelheden hout, welke de heuvelen en dalen bedekten.

Deze nederige, vermoeide pioniers beschreven twee valleien — de een, een paradijs en de andere een woeste, onaantrekkelijke zoutvlakte, waaraan ze haar naam, Zoutmeer-vallei, had te danken. Hun was door pelsjagers en handelslui verteld, die door en door met de streek bekend waren, dat er weinig groeide, behalve dan zoutgras en onkruid, welke de vallei bedekten en de enkele katoenboomen en wilgen aan de bergstroomen. Pelsjagers zooals Kolonel James Bridger — de eerste blanke, die de Zoutmeer-vallei zag — raadde den heiligen aan, zich ergens anders te vestigen. „Jim Bridger” deed de uitspraak, dat hij graag duizend dollar zou geven, als hij zou zien, dat ook maar één graankorrel in de Zoutmeervallei zou groeien. Dit waren de ontmoedigende rapporten omtrent dit dorre verlaten land.

Brigham Young was een profeet van God en hij wist, dat God

Een deel van de Salt Lake Vallei.

geen gebod geeft, tenzij Hij voorziet in een weg, waardoor dit vervuld kan worden. Ongetwijfeld zal hij bij dit voorval tegen Samuel Brannan de profetie van Joseph Smith hebben herhaald, dat de Heiligen vervolging en ontberingen zouden blijven lijden, en naar het Rotsgebergte zouden worden verdreven; velen zouden afvallen, anderen zouden door vervolgers worden gedood of hun leven verliezen tengevolge van ontbering of ziekte, en velen zouden leven om mede te helpen aan het bouwen van nederzettingen en steden, en zij zouden zien, dat de Heiligen temidden van het Rotsgebergte een machtig volk zouden worden. President Young werd evenwel geleid door de inspiratie des Heeren en niet door de wijsheid der menschen. Hij had de vallei gezien in een visioen, hem door den Heere getoond. Toen hij op 4 Juli 1847 met de Heiligen de vallei betrad, vroeg hij Oud. Wilford Woodruff, zijn wagen te keeren, zoodat hij de vallei kon zien. Hij was ziek, reeds twee weken door bergkoorts aangetast. Na enkele oogenblikken, toen hij de groote woestijn gezien had, merkte hij met groote tevredenheid op: „Dit is de plaats, rijdt verder”.

Samuel Brannan wilde den raad van den geïnspireerden profeet van God niet opvolgen en keerde naar Californië terug, op zoek naar aardsche rijkdom en eer. Hij stierf als een ongelukkig man, doch niet, voor hij de profetieën van Joseph Smith en Brigham Young letterlijk in vervulling had zien gaan.

De woestijn en de dorre plaatsen zullen hierover vroolijk zijn, en de wildernis zal zich verheugen, en zal bloeien als eene roos.

Ongetwijfeld hadden velen dezen tekst in gedachten, terwijl zij naar het hart van de wildernis trokken. Velen waren zeer ontgoocheld en teleurgesteld met de door hun goddelijk geïnspireerden leider gekozen plaats. Zou hij zich mogelijk kunnen vergissen? Zou het niet beter zijn, nog enkele weken verder te reizen en zich te vestigen op de omschreven hemel en aarde, welke Samuel Brannan zoo vurig had geschilderd? Vele gedachten kwamen bij de Heiligen op, doch zulke ideeën vonden geen gehoor. Zij waren een door God bemind volk en geloofden eerbiedig en getrouw in de hemelsche inspi-

(Zie vervolg blz. 226)

15 JULI 1939

VAN DE REDACTIE

DE UTAH-PIONIERS

TWEE EN NEGENTIG jaar geleden, op 24 Juli, kwam de eerste groep Mormoonsche Pioniers de Salt Lake Vallei binnen onder leiding van dien machtigen kolonist Brigham Young. Het bouwen van een groot rijk in die woestijn in het westen was niet het werk van zwakkelingen, het was het werk van de eerste groep dappere en machtige mannen en sterke en geduldige pioniersvrouwen. Het bouwen van zulk een rijk is een onderneming, welke moed vereischt, durf en vastberadenheid.

De pioniers zijn de wegbaners der beschaving. Zij krijgen evenals geleerden en ontdekkers aansporing en voldoening naar de mate van de aangewende pogingen, de gevaren en moeilijkheden, welke te wachten staan en de voldoening, welke het met succes oplossen van een vraagstuk met zich brengt.

Het was de pioniersgeest in den mensch, de geest van het zoeken naar kennis, welke in de ziel van wetenschappelijke onderzoekers is ontwaakt, het verlangen om die paden naar nog niet ontgonnen velden te volgen, welke als gevaarlijk en moeilijk bekend stonden. Zulk pionierswerk heeft veel bijgedragen op het gebied van moderne beschaving, onderwijs, cultuur en geref.

Huizen en landen, veestapels, goud en zilver — dit is voor vele pioniers de attractie geweest. Liefde voor avontuur en den wil

om het gevaar te weerstaan zijn de aansporingen geweest, welke tot moedige daden hebben geleid. Doch dit alles was niet de drijfveer van het werk der Mormoonsche pioniers. Zij zochten niet naar veestapels, noch goud of zilver, noch landerijen of bezittingen. De drijfveer was godsdienst — die grootste van alle dynamische krachten in het menschelijk hart en leven. Die overtuiging, welke godsdienstig geloof inspireert, is dieper en echter dan de zekerheid als gevolg van wetenschap.

De Utah-pioniers werden aanzet tot hun verheven arbeid, tot het bouwen van den berg van het Huis des Heeren in den top der bergen door hun geloof in de inspireerende woorden, beloften en voorspellingen van beiden, de vroegere en de moderne profeten en door de overtuigende en bevredigende getuigenis, welke een ieder persoonlijk in zijn ziel ontving als gevolg van gebed, vasten, getrouwheid en rechtvaardig leven. Voor hen met zulk een geloof schijnt niets onmogelijk.

De niet te evenaren tocht over de groote Amerikaansche woestijn begon in de eerste helft van April. Die maand en geheel Mei en Juni gingen voorbij en nog steeds trok die slechts langzaam vorderende, zwaar beladen karavaan wagens voort. Juli kwam en vier en twintig dagen van die heete maand gingen voorbij, voordat zij den top van het hooge

Rotsgebergte bereikten. Van de vele plaatsen, waar dit tempelbouwende volk zoo moedig getracht had, zich een vaste woonplaats te vestigen, was dit de eerste, welke de uitleggingen van de vroegere profeten bevredigde, dat de berg van het Huis des Heeren zou verheven zijn boven de heuvelen en gevestigd zou zijn in den top der bergen. Het is geen wonder, dat de profet Brigham Young onder goddelijke inspiratie, na die groote dorre vallei te hebben overzien, zeide: „Dit is de plaats. Hier zullen wij den tempel bouwen tot onzen God”.

De diepe overtuiging, welke deze grooten scheen aan te drijven tot het voltooiën van hun goddelijk geïnspireerde taak, wordt door het volgende voorval aangetoond: „Mijnheer Babson”, zeide de president van de Argentijnsche Republiek tot Roger W. Babson, „hoe komt het, dat Noord-Amerika Zuid-Amerika zoover voor is, terwijl Zuid-Amerika het eerst werd ontdekt? Zuid-Amerika heeft natuurlijke bronnen evenals Noord-Amerika. Wij hebben watervallen, gelijk aan de Niagara. Wij hebben groote stukken land ontgonnen evenals in Noord-Amerika. IJzer en koper, lood en staal, goud en zilver en de andere elementen voor het scheppen van een groot

rijk zijn hier even overvloedig als daar. Zegt u me alstublieft de reden?”

Daar hij zijn gast was, zeide mijnheer Babson natuurlijk: „Mijnheer de President, vertelt u mij de reden”.

De President zeide: „Ik ben tot de ontdekking gekomen, dat de reden deze is: „Zuid-Amerika werd door de Spanjaarden bezet, die hoofdzakelijk naar Zuid-Amerika kwamen op zoek naar goud, terwijl Noord-Amerika werd bezet door de pelgrimvaders, die naar Noord-Amerika kwamen op zoek naar God”.

Mijnheer Babson voegde daaraan toe: „Zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijne gerechtigheid en al het andere zal u toegeworpen worden.” Zeer onzelfzuchtig zochten de Utah-pioniers eerst het koninkrijk van God en zij hebben hun nazaat een voorbeeld nagelaten van geloof en getrouwheid, een voorbeeld van geluk in den arbeid, welke een bron van inspiratie en aanmoediging dient te zijn voor allen, die zich onder moeilijke omstandigheden geplaatst zien. Waar er juist inzicht is, gezondheid en levenskracht, waar er een godsdienstige vastberadenheid is, zooals de Utah-pioniers bezaten, daar zijn geweldige successen mogelijk.

— Richard R. Lyman.

* * *

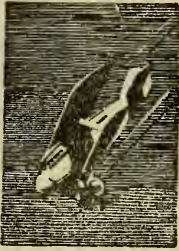
BIJ DE VOORPAGINA

Op 24 Juli, twee en negentig jaar geleden, liet een gezelschap Mormoonsche pioniers, geleid door den machtigen kolonist Brigham Young, hun blik gaan over de Salt Lake Vallei — hun nieuw tehuis. Over het door de zon verzengde land en de woeste bergen hadden zij maandenlang onvermoeid voortgetrokken. Hun geloof in God dreef hen voort.

DE LEIDENDE STRAAL

door George A. Muir.

VANAVOND ZOU PILOOT Marty Allen gevierd worden, een held, die voortging om de

lauweren te oogsten van een verrichte daad van erkende dapperheid voor reddingswerk. Terwijl hij zijn beuniformde gestalte voor den grooten spiegel tegen den kastdeur gadesloeg, neuriede hij zachtjes. Hij hield van dat heldenwerk.

Hij sloeg naar denkbeeldige plekjes stof hier en daar, terwijl hij angstvallig verreed, de glinsterende vleugels aan te raken, welke op den linker borstzak waren aangebracht. Op zijn gelaat lag een tevreden glimlach.

Voor hij zeventien was, had hij reeds een wat hij noemde juist duplicaat gemaakt van den Wright Brothers' origineelen tweedekker. Hij bevestigde hieraan een dubbele motor van een motorfiets. Het toestel bracht hem een honderdtal meter verder en liet hem toen ongedeerd achter temidden van een hoopje gebroken stijlen en spanningen en vleugels.

Enkele jaren later vloog hij over het geheele land, waar hij passagiers opnam voor korte vluchten. Hij diende zes maanden bij het Luchtcircus als kunstvlieger. Doch met al zijn schijnbare roekeloosheid was Marty niet roekeloos. Nimmer was hij neerge-

haald voor het overtreden van de luchtregels.

„Een der bekwaamste en bescheidenste piloten in zijn vak”, noemde een oorlogsveteraan in het vliegen hem, toen hij de met juweelen bezette miniatuurvleugels op zijn borst spelde, ter onderscheiding voor het meer dan een millioen mijl vliegen.

Toen had Marty gebloosd en onsamenhangende dankwoorden gestameld. Als een laatste groet aan zijn eerlijke verschijning streek Marty zorgvuldig enkele lokken zwart haar naar achteren.

Toen en toen alleen was hij tevreden, dat hij onverschrokken de critische ofschoon bewonderende blikken van zijn drie geliefden kon weerstaan: zichzelf, zijn vrouw en zijn publiek.

Hij legde den borstel op het bureau terug, kwam vlug de kleine zitkamer binnen, waar hij de goedkeurenden blik van zijn vrouw met een handigen groet beantwoordde.

De oogen van zijn vrouw waren groot, haar stem was zacht. „Ik heb een taxi besteld”, zeide ze, „ze staat te wachten”.

„Dank je, lieveling”. Marty nam Elaine's shawl, hing haar die om.

„Je wilt nog steeds met me mee gaan”, vroeg Elaine.

„Natuurlijk”, lachte hij, „koester je in de terugkaatsende glorie, mijn kind. Het zal je geen kwaad doen”.

Het banket werd in de groote zaal van de club gehouden. Het eene einde van de zaal was in

een halven cirkel, volgens de Hall of Fame gewoonte.

Aan den wand hingen op gelijken afstand groote schilden, waarop den kop van de een of andere beroemdheid in de vlieg-geschiedenis in brons was aan-gebracht.

Introducties werden gewisseld en het banket was het laatste, voordat Jeff Palmer opstond om een van zijn mooie speeches af te steken.

Marty luisterde met groote belangstelling, toen den vooruitgang van de Club en zijn waarde als een openbare instelling werd naar voren gebracht.

Plotseling ging hij rechtop zitten, toen de spreker wees naar de schilden aan den wand, biografische bijzonderheden opnoemde en den nadruk legde op de punten, welke een elk hunner tot een groot vlieger had gemaakt.

Een elk hunner was niet aanmatigend geweest en niet geneigd, voor de uitstekende prestaties lof te ontvangen. „Ik ben slechts het instrument geweest in de handen van een genius”, werd gezegd.

Marty Allen voelde zichzelf nietig worden. Hij vocht met zijn gedachten, trachtte te begrijpen. „En thans zijn wij hier bijeen gekomen om een onzer eer te bewijzen” klonken de woorden van Jeff Palmer hem in de ooren. Hij stond op het punt zijn hand in protest op te heffen.

„Een, die zonder aarzelen zijn ervaring en leven op 't spel zette”, ging Jeff Palmer voort, „om het leven” reddende serum te brengen naar een groep menschen, door de onlangs gewoed hebbende stormen van de wereld afgesloten. En alvorens den man aan u voor te

stellen, die honderden levens redde, heb ik een verrassing: een film van zijn vertrek op dien denkwaardigen en stormachtigen nacht”.

De lichten werden uitgedraaid en aller oogen waren gericht op het haastig gespannen doek. De wind joeg den regen voort, de bliksemstralen waren sterker dan de veldlichten.

Als schaduwen trokken de menschen voorbij — toen Marty in zijn oliepak. Een afscheidskus aan zijn Elaine, die daar doornat stond en er niet om gaf. Marty klom in de cockpit van „The Bullet”, een éénpersoons-toestel, het eenige schip, hetwelk hij aan den storm toevertrouwde.

Een trilling doorvoer het schip, toen hij startte. Toen zweefde het omhoog, slechts om tijdens het vechten tegen den wind te stijgen en te dalen.

De wielen van het toestel kwamen gevaarlijk dicht tegen de lijnen, welke het veld afzetten. Een plotseling omhooggaan, toen de wind onder de vleugels kwam en een ramp was vermeden.

Een opname van Elaine. Gespannen, het bleeke gelaat naar omhoog, de oogen gesloten tegen den striemenden regen. Een huivering doorvoer haar. Een prevelen van haar fijne lippen.

De lichten gingen aan. Marty hield Elaine's heete vuistje in zijn hand. Hij trok die zachtjes recht en legde die op haar schoot alvorens op te staan. Hij nam de onderscheiding aan, een medaille aan een langen gouden ketting, welken Jeff Palmer hem zwijgend overhandigde. Hij keek teeder naar Elaine.

„Heeren”, Marty Allen's stem

was laag en zacht, „Ik wil met woorden doorvertellen, wat de film niet meer heeft gezegd”.

„Zooals U weet, deed een uur na mijn vertrek de radio het niet meer. Ik verloor de straal. Ik vloog blind, totdat de naald van mijn kompas als een bezetene rondvloog, en toen bevroor.

Er was niets te beginnen in die groote wildernis van den nacht, niets dan het schip in evenwicht te houden door het nauwlettend kijken op den horizon-aangever. Ik was verloren. Plot-seling gooide ik het stuur om en

wendde het schip naar rechts.

Kort daarna maakte ik een veilige landing op een veld, dat helder en verlicht voor me lag. Ik wist nimmer, waarom ik anders stuurde, het schip liet zwenken. Ik dacht, dat het door goed-vliegen kwam — instinct — tot op heden, toen ik dat gebed op de lippen van mijn vrouw zag.

Heeren, ik vraag uw toestemming”. Met een dankbaar gebaar legde hij den gouden ketting rond den hals van zijn vrouw. „Voor een, wier oneindige gebeden een leidende straal waren”.

„GOOD-WILL” UITVOERINGEN DER MORMOONSCH E ZENDELINGEN.

In de week van 16-22 Juli a.s. zal het zendelingenkoor te fiets een tocht door Nederland maken, waarbij het op onderstaande data in de navolgende plaatsen zanguitvoeringen zal geven:

- 16 Juli Amsterdam, Weteringschans 101, 5 uur n.m.
- 17 Juli Den Helder, Jansendwarstraat 8, 8 uur n.m.
- 18 Juli Leeuwarden, Groot Hoogstraat 26b, 8 uur n.m.
- 19 Juli Groningen, Poelestraat 54, 8 uur n.m.
- 20 Juli Almelo, Grootestraat 152, 8 uur n.m.
- 21 Juli Arnhem, Hertogstraat 27, 8 uur n.m.
- 22 Juli Utrecht, Wittevrouwensingel 92, 8 uur n.m.

Alle leden en vrienden worden vriendelijk tot deze uitvoeringen uitgenoodigd. Door het koor is een speciaal aantal aantrekkelijke nummers gekozen, terwijl het gansche programma de moeite waard zal zijn. Niets is ongedaan gelaten, om deze tocht mogelijk te maken en een ieder wacht een avond van waar genoegen. De zangnummers zullen worden afgewisseld door trompet-, saxophone- en viool-soli.

Komt en geniet van een muziekavond, welke u nimmer zult vergeten! Geen collecte! Onthoudt U de bovenstaande data goed!

Het ondoordringbare Schild

(Vervolg van blz. 217)

kracht van de eeuwige gevolgen van gedachten en daden aangegrepen bieden weerstand aan der verleiding arglistigen glimlach.

Geloof in de waarheid van de onveranderlijke goddelijke wet bindt de ziel met groote verantwoordelijkheid jegens een Moreelen Heerscher van het heelal. Dit blijvende verantwoordelijkheidsgevoel is voor iemand die oprecht, waar en heilig is, de juiste waarschuwer voor de ziel. Het is door de onwankelbare leiding van deze innerlijke moreele kracht, dat wij veilig langs de klippen van moreel gevaar en de valstrikken der ondeugd worden geleid. Hij die handelt als ziende hem, die onzichtbaar is, wordt door diezelfde macht van de nabijheid van God geleid in harmonie met de doeleinden van den Allerhoogste.

Het inzicht van het geloof in den tijd maakt de eeuwigheid een deel van het tegenwoordige en geeft iedere gedachte en daad een eeuwige beteekenis. Dit diepe inzicht in het eeuwige gevolg van onze daden houdt ons nederig en zet ons op onze hoede tegen de roekeloosheid

van den eet-drink-en-wees-vroolijk geest. Het leven is een snel voorbijgaand ijdel moment, doch een eeuwigheid van onbegrensde mogelijkheden. De vaste overtuiging, dat er een groot eeuwig verschil is tusschen goed en kwaad is de sterkste, blijvende wapenrusting onzer ziel.

Ons gedrag wordt beheerscht door iets diepers en sterkers dan schoone gedachten en fijn uitgeplozen ethische voornaamheid. De onkreukbaarheid der ziel blijft gehandhaafd door hechte, eeuwige overtuiging van de verschrikking van het kwade en de eeuwige waarde van oprechtheid. Het is geloof, immer levend geloof in het goede, het schoone en het ware, dat de ziel haar moreele kracht en houding geeft; het hart vastberaden zet op de dingen, welke hoog zijn en het leven brengt in harmonische eenheid met den God van alle gerechtigheid. Het is deze edele gedachte, welke den apostel inspireerde om ons aan te manen om bovenal het schild des geloofs te nemen, waardoor alle vurige pijlen der goddeloozen zouden worden afgewend.

* * *

IN CHRISTUS zien wij de kracht van succes en de kracht van volharden. Hij bewoog zich met kalme majesteit, gelijk de zon. Het bloedzweet, en de doornenkroon en het kruis stonden Hem voor oogen, maar Hij was gehoorzaam tot den dood. In Zijn volmaakte zelfopoffering zien wij de volmaaktheid der kracht; in de liefde, welke daartoe leidde, zien wij de volmaaktheid der schoonheid. Deze samenvatting van zelfopoffering en liefde dient in ieder christen aanwezig te zijn; en wanneer dit in den geest in hem volmaakt is, zal hij eveneens volmaakt zijn naar kracht en schoonheid.

Mark Hopkins.

De wildernis zal bloeien.

(Vervolg van blz. 219)

ratie van hun leider. Hier zouden zij inderdaad vrij zijn om te aanbidden, zooals hun dat door goddelijke leiding was geleerd, zonder vrees voor geweld van eenig anti-Mormoonsch gepeupel. Teleurstelling ten spijt was het dappere gezelschap spoedig geneigd, hun stemmen als een te verheffen in dankbaarheid tot hun hemelschen Vader voor hun behouden reis en voor Zijn voortdurende zorg en bescherming. De Heiligen waren inderdaad gezegend geweest, want tijdens hun geheelen tocht van drie maanden was er niet een leven verloren gegaan.

De volgende dag was Zondag en de Heiligen namen dezen op de juiste wijze waar en gingen voort met hun aanbedding en lof tot hun Vader in den hemel. Er werd een avondmaalsdienst gehouden en door alle leden werd het een volslagen dag van rust.

Vroeg in den morgen werd er aan den zwaren arbeid begonnen. Het was zeer noodzakelijk, hun zaden te planten, zich onderdak te verschaffen voor den snel naderenden winter. Hoe zeer te-neergeslagen waren ze, toen ze zagen, dat hun eenvoudige ploegen niet door den uitgedroogden grond konden heenkomen. Vele ploegen braken en alles scheen onder deze omstandigheden nutteloos.

Ten einde aan hun zeer moeilijken toestand tegemoet te komen, werd voor de eerste maal in de

wereld een groot beginsel van moderner landbouw ingevoerd, n.l. die van de irrigatie. Door de stroomen in hun gewone koers te stuiten en zodoende de aarde te bevochtigen, zagen ze, dat het zeer gemakkelijk was, diepe voren in de rijken, nog onaangebroke grond te maken. Zij bleven met deze methode voortgaan en als gevolg van juiste zorg en behandeling, was aan het einde van den zomer een overvloedige oogst hun deel.

Met zulk een geloof in God en zulk een verlangen om te slagen en met zulk een groote oprechtheid is het geen wonder, dat het westen nu het machtige rijk is, zooals door de vroegere profeten der Kerk voorzien. Het derde vers van het schoone lied van de Heiligen der laatste dagen „Komt, Heil'gen, komt”, geschreven door William Clayton, beschrijft zeer terecht en nauwkeurig het verlangen tot slagen en de moreele macht, welke diep was verborgen in het hart van een elk en ieder der thans geëerde en gehuldigde pioniers:

Wij vinden wis in 't Westen ver,
[van hier,
't Land, door God ons bereid;
Daar wordt de Kerk den vol'kren
[een banier,

Als weleer is voorzeid.
Dan zingen wij met rein genot,
Ter eer van onzen Heer en God,
Bij zielverheffend snarenspeel:
Alles wel! Alles wel!

* * *

Er is geen vreugde gelijk aan die, welke wordt genoten door het getrouw zijn aan het beste. Onbekend.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Aangekomen

Op 6 Juli j.l. kwamen de volgende zendingen aan: Carl Boekweg van Salt Lake City en Bert Richard Noorda van Ogden, Utah. Oud. Boekweg zal in Alkmaar arbeiden, Oud. Noorda in Rotterdam.

Verplaatsingen

Oud. Glenn Hawkes is van Groningen naar het Zendingskantoor in Den Haag verplaatst; Oud. E. Boice van Amsterdam naar Groningen; Oud. L. Taylor van Alkmaar naar Amsterdam.

Gehuwd

Op 24 Mei j.l. zijn Everdina Mathijssen van Utrecht en Marinus Johannes Ypa in het huwelijk getreden.

Op 22 Juni j.l. huwde Johanna Wilhelmina Verstrate van de Amsterdamsche gemeente met Karel Helmers.

Neeltje v. d. Berg der Overmaasche gemeente trad op 28 Juni d.a.v. in het huwelijk met Marinus A. W. van Dongen.

Op 22 Juni j.l. werd het huwelijk ingezegend van Adriana de Vries en Jan 't Hart.

Wij wenschen al deze paren van harte geluk en voorspoed in hun huwelijksleven.

Overleden

Op 13 Mei j.l. overleed te Amsterdam Catharina Johanna Hartsuiker.

Zij werd 1 Februarj 1910 te Haarlem geboren en 11 September 1924 door Oud. J. Noorlander gedoopt.

Op 19 Mei d.a.v. overleed te Amsterdam Janna Samot geb. Tilleman, weduwe van Jan H. Samot. Zij werd 21 November 1851 te Rotterdam geboren en op 20 Mei 1898 door Oud. H. Denkers gedoopt.

Onze deelneming gaat uit naar de overlevenden van deze zusters en vragen den Heere, hun sterkte en troost te geven.

Honkbal-uitslagen

Het doet ons genoeg, onderstaand de uitslagen te kunnen berichten van de laatste twee gespeelde wedstrijden door de „Seagulls” het zendingen-honkbalteam.

4 Juli (speciale wedstrijd met bondsnegental) gewonnen met 16—8.

8 Juli (competitiewedstrijd gespeeld tegen Haarlem) gewonnen met 3—2).

Op het oogenblik staan de „Seagulls” als nummer 1 in de competitie, aangezien zij alle behalve één wedstrijd hebben gewonnen. Wij feliciteeren deze broeders en wenschen hun veel succes in het verdere seizoen.

In de volgende nummers van *De Sier* zullen de overige uitslagen worden bekend gemaakt, terwijl aan het einde van het seizoen wij zullen trachten, onzen lezers een algeheel overzicht te geven.

* * *

Gezamenlijke opzegging voor de maand Augustus

AVONDMAALSVERS

Hoe groot Uw wijsheid, Hemelhof,
Uw liefde, oh, hoe mooi,
Die onzen Heiland zond in 't stof,
Aan smart en dood ten prooi.

Amos 3, vers 7: „Gewis, de Heere Heere zal geen ding doen, tenzij Hij Zijne verborgenheid aan Zijne knechten, de profeten, geopenbaard hebbe.”

NAAR NEW YORK

AFVAART VAN
HAMBURG - LE HAVRE - SOUTHAMPTON

De bekende Favorieten:

WASHINGTON

(A) 26 Juli—23 Aug.

MANHATTAN

(A) 9 Aug.—6 Sept.

De Populaire „Presidenten“:

ROOSEVELT

(A) 2 Aug.—30 Aug.

HARDING

(A) 19 Juli—16 Aug.

(A) Één dag later van Le Havre - 2 dagen later van Southampton

SLECHTS ÉÉN KLAS BEDIENING

Iederen Vrijdag van Londen direct naar New York.

Om den anderen Vrijdag van Liverpool via Belfast naar Boston en N.Y.

UNITED STATES LINES KANTOREN:

ROTTERDAM:
Atlantic-Huis,
Westplein

PARIJS:
10 R.Auber

LONDEN:
7 Haymarket,
38 Leaden hall str.

HAMBURG:
Ferdinandstr. 68